

så mange dårlige signaler fra dem. Jeg opfordrer meget kraftigt regeringen til at besinde sig.

Det her handler ikke om en eller anden lille ideologisk detalje. Det handler om: Skal vi som et af de mest velstående lande i verden vise, at vi rent faktisk kan håndtere den enorme udfordring, vi står over for med global opvarmning? Den er så stor, at man både kan blive skræmt og have lyst til ikke at tænke på den.

Den seneste rapport, der kom forleden, peger på, at stigningen i opvarmningen i dette århundrede bliver på 4 grader. Hvis man kigger på varmekurver over jordens udvikling, så er det rent ud sagt skræmmende, og det er især skræmmende, fordi det går så stærkt. Det vil have omfattende demografiske konsekvenser på globalt plan. Mennesker vil være nødt til at flytte sig, og de vil flygte. Der findes ikke et lille frirum, hvor man kan flytte sig hen og sige, at det her gælder ikke os.

Vi er simpelt hen nødt til, hvis vi er voksne, ansvarlige mennesker, at håndtere det her på en måde, hvor vi siger: Nu sætter vi alle sejl til for at få udslippet af drivhusgasser ned.

Ned skal det, det ved vi, ikke bare med de 21 pct., vi er forpligtet til fremover, hvor Danmarks udslip jo desværre stiger, men det skal mere ned efterfølgende. Det er oven i købet billigt at gøre det.

Kl. 15.05

Lad os ikke forfalde til at være den type grådige mennesker i verden, hvor en lillebitte mindre vækst i verdens bruttonationalprodukt skræmmer os væk fra rent faktisk at gøre det, der er nødvendigt.

Så kommer jeg til det, som vi kan gøre herhjemme. Det, vi for det første kan gøre herhjemme, er at være ambitiøse. Det er der oven i købet god økonomi i. For os er det afgørende, at vi får en CO₂-målsætning ind i forhandlingerne og ind i et eventuelt slutresultat om, at vi vil have vores CO₂-udslip ned. Vi har lav troværdighed også i internationale forhandlinger, så længe vi har et CO₂-udslip, der svarer til ca. 10 t pr. dansk indbygger pr. år. Vi ligger på verdens topti, og det er ikke nok at sige, at amerikanerne er meget værre. Jamen de er meget værre, det er da rigtigt, og det er Saudi-Arabien også. Men vi ligger desværre på en meget grim topti, faktisk på topseks.

Det andet er, at vi skal have vores bruttoenergiforbrug ned. Nu har vi haft 25 år, hvor vi har haft uforandret bruttoenergiforbrug, altså det, vi stopper ind i systemerne, og vi har haft en gan-

ske stor økonomisk vækst i den samme periode. Det er jo ikke ambitiøst at sige, at vi bare vil køre videre med det. Det, der er ambitiøst, og som også er realistisk, er at få bruttoenergiforbruget ned. Det er jo ikke urealistisk, og de, der kender energisektoren, ved, at det, jeg står og siger her, ikke er overbud, hverken teknologisk eller økonomisk.

Det tredje, vi må have, er at få vores vedvarende energi-andel op. Her hjælper det ikke nok at have pæne målsætninger for om mange år. Det er nu, vi skal have konkrete udbygningsaftaler for at få mere havvind op; mere landvind op; vi skal have aftaler om, at vi skal have de lokale vindmøllelav ind igen i forbindelse med landplacering; vi skal have lavet skattereglerne om, så de ikke er i modstrid med at opføre moderne, store møller; og vi skal have sikret pladserne. Der må jeg sige til regeringens ordfører, at det for deres vedkommende dog også må være et problem, at det, vi aftalte i 2004, er der stort set ikke kommet noget ud af. Så skal vi have langt mere biomasse ind især i de store kraftvarmeværker. Vi skal have trafiksektoren med. Trafikkens udslip af CO₂ er steget med 25 pct. siden 1990. Hvis vi ikke tager fat i den del, så underminerer vi i virkeligheden det, vi gør på andre områder.

Vi bliver nødt til at have en infrastrukturplan. Det lyder måske møghamrende kedeligt. Men vi ved faktisk nu, også med de seneste meget seriøse vurderinger, der er kommet, at vi kan udbygge meget, meget kraftigt med vindenergi i Danmark, vi kan få en 50 pct. vindel allerede i 2025, uden at vi skal hænge luftledninger og højspændingsledninger op gennem Jylland. Det er meget opmuntrende, at det kan lade sig gøre, og jeg synes, at det klart også er det, vi så skal beslutte os for. Vi skal sige: Vi vil undgå de der højspændingsledninger og gøre det her på en anden og langt mere fleksibel måde.

Jeg håber selvfølgelig, at regeringen mener det seriøst, når den siger, at den gerne vil have en bred aftale. Vi er ikke begyndt at forhandle endnu. Men regeringen har sagt, at den gerne vil begynde at forhandle i juni måned. Jeg vil virkelig opfordre til, at man bliver seriøs og ikke bare siger, at vi jo bare kan snuppe det, man fremlagde i overskriftsformer i januar måned i år plus lidt mere, for det er ganske enkelt ikke tilstrækkeligt, og der er heller ingen virkemidler med.

Vi er ikke en fattig nation, som behøver at sige, at vi ikke gør noget ved det her. Pointen er i virkeligheden, at selv om vi var det, så var der